

The Holy See

Papin nagovor uz molitvu Anđeo Gospodnji

Nedjelja, 28. listopada 2018.

[Multimedia]

Sinoda o mladima bila je dobra berba i obećava dobro vino

Draga braćo i sestre, dobar dan! Ali baš i ne izgleda dobar! [Pada kiša i puše vjetar]

Jutros u Bazilici sv. Petra slavili smo misu kojom je zaključena Skupštine Biskupske sinode posvećena mladima. Prvo je čitanje, iz knjige proroka Jeremije (31, 7-9), bilo posebno prikladno tome trenutku, jer se u njemu govori o nadi koju Bog daje svojem narodu. To je riječ utjehe, utemeljene na činjenici da je Bog otac svome narodu, ljubi ga i postupa s njima kao sa svojim sinom (usp. r. 9); rastvara pred njim obzor budućnosti, pristupačan, prohodan put kojim mogu kročiti također „slijepi i hromi, trudnice i rodilje“ (r. 8), tj. ljudi u teškoćama. Jer Božja nada nije neka opsjena, poput nekih reklama u kojima su svi zdravi i lijepi, već je to obećanje stvarnim ljudima, s njihovim prednostima i nedostacima, potencijalima i krhkostima, poput svih nas: Božja nada je obećanje ljudima poput nas.

Ova Božja riječ dobro izražava iskustvo koje smo doživjeli u tjednima Sinode: to je bilo vrijeme utjehe i nade. Prije svega, to je bio trenutak slušanja: slušanje, naime, iziskuje vrijeme, pažnju, otvorenost uma i srca. Ali taj se trud svakodnevno preobražavao u utjehu, prije svega zato što smo među sobom imali živahnu i poticajnu prisutnost mladih, s njihovim životima i njihovim doprinosima. Mnogolika je stvarnost novih generacija kroz svjedočanstva sinodalnih otaca ulazila u Sinodu, tako reći, sa svih strana: sa svih kontinenata i iz različitih ljudskih i društvenih situacija.

S ovim temeljnim stavom slušanja nastojali smo sagledati stvarnost, dokučiti znakove našeg doba. Bilo je to zajedničko razlučivanje, ostvarivano u svjetlu Božje riječi i Duha Svetoga.

Ovo je jedan od najljepših darova koje Gospodin daje Katoličkoj Crkvi: okupiti glasove i lica iz

najrazličitijih stvarnosti i tako pokušati dati jedno tumačenje koje uzima u obzir bogatstvo i složenost pojava, uvijek u svjetlu Evanđelja. Tako smo ovih dana razgovarali o tome kako kročiti zajedno kroz mnoge izazove, kao što su digitalni svijet, fenomen migracija, značenje tijela i spolnosti, drama ratova i nasilja.

Plodovi ovog rada već „vriju“, poput mošta u bačvama nakon berbe. Sinoda o mladima bila je dobra berba i obećava dobro vino.

Ali želim reći da bi se prvi plod ove Sinodske skupštine trebao sastojati upravo u primjeru metode koje smo pokušali držati, i to od same pripremne faze. Bio je to jedan sinodalni stil koji nema za glavni cilj izradu dokumenta, koji je također dragocjen i koristan. Međutim, važnije od dokumenta je to da se širi način postojanja i zajedničkog rada, mladih i starih, u slušanju i razlučivanju, kako bi se prispjelo do pastoralnih izbora koji odgovaraju stvarnosti.

Zazovimo stoga zagovor Djevice Marije. Njoj, koja je Majka Crkve, povjeravamo zahvalnost Bogu za dar ove Sinodske skupštine. Neka nam ona sada pomogne pronositi dalje ono što smo doživjeli, bez straha, u svakodnevnom životu zajednicâ. Neka Sveti Duh dadne da izrastu plodovi našega rada sa svojom mudrom maštom, da nastavimo kročiti zajedno s mladim ljudima cijeloga svijeta.

Nakon Angelusa

Draga braćo i sestre,

izražavam svoju blizinu gradu Pittsburghu, u Sjedinjenim Američkim Državama, a posebice židovskoj zajednici, koja je jučer pogođena strašnim atentatom u sinagogi. Neka Svevišnji Bog primi pokojne u svoj mir, utješi njihove obitelji i bude na pomoć ranjenima. Zapravo svi smo mi ranjeni ovim nehumanim činom nasilja. Neka nam Gospodin pomogne ugasiti žarišta mržnje koje se šire u našim društvima, jačajući osjećaj humanosti, poštivanje života, moralnih i građanskih vrijednosti, i sveti strah Božji, koji je Ljubav i Otac sviju.

Jučer su u Moralesu, u Gvatemali, blaženima proglašeni José Tullio Maruzzo, redovnik iz Reda manje braće i Luis Obdulio Arroyo Navarro, koji su ubijeni iz mržnje prema vjeri u proteklom stoljeću, tijekom progona Crkve, zauzete u promicanju pravde i mira. Uzdignimo hvalu Gospodinu i povjerimo njegovom zagovoru Crkvu u Gvatemali, i svu braću i sestre koji su na žalost i danas, u različitim dijelovima svijeta, progonjeni jer su svjedoci Evanđelja. Molim sve pljesak za dvojicu blaženika!

